

KAIRIŪKŠTIS LEONARDAS

Profesorius, habilituotas biomedicinos mokslų daktaras, Lietuvos mokslų akademijos narys emeritas, Rokiškio krašto garbės pilietis, miškininkas.

Gimęs 1928 12 28 Papiškių kaime, Rokiškio raone. Žmona Irena Jagminaitė, technologijos mokslų daktarė. Vaikai: Dalė (g. 1958 m.), Rasa (g. 1963 m.).

1990–2015 M. PASIEKIMAI

Darbai: vienas ir su bendraautoriais parašė per 30 monografijų ir per 20 knygų, vadovėlių ir brošiūrų, paskelbė daugiau nei 1000 mokslo ir mokslinių populiarinamųjų straipsnių įvairiuose Lietuvos ir užsienio mokslo ir informaciniuose leidiniuose. Naujausi leidiniai yra šie: „Biržų krašto miškai ir miškų ūkis“ (su R. Mankumi; 2006 m.), vadovėlis „Miško ekologija“ (su bendraautoriais; 2008 m.), straipsnis „Klimato kaita ir Lietuvos miškai kaip CO₂ akumuliatoriai istorinėje perspektyvoje“ (anglų k.) kny-

goje „Climate Change and Forest Ecosystems“ (2008 m.), straipsniai „Kai kurie kraštiečiai“ ir „Čedasų krašto žmonės“ knygoje „Čedasų krašto žmonės“ (2009 m.), vadovėlis „Medynų formavimas ir kirtimai“ (su A. Juodvalkiu; 2009 m.), straipsnis „Algirdas Matulionis ir XX a. antrosios pusės miškininkystės renesansas Lietuvoje“ (2009 m.), straipsnis „Prisiminimai apie Girionių pradžią“ knygoje „Girionių žmonės be miškų savo gyvenimo neišsivaizduoja. Penkiasdešimtmetė Girionių kronika“ (2012 m.), straipsnis „Vytautas Ramanauskas: dendrologas, selekcininkas ir plataus profilio gamtininkas“ knygoje „Vytautas Ramanauskas selekcininkas, dendrologas, pedagogas“ (2012 m.), straipsnis „Šeši dešimtmečiai su Mokslų akademija“ knygoje „Akademija ir akademikai atsiminimuose“ (2013 m.), straipsnis „Skalūninių angliavandenių pažinimo problemų ratas“ (2014 m.), „Biržų valsčiaus miškai istorinėje perspektyvoje“ knygoje „Biržų valsčius“ (ruošiamas spausdinti), „Miškininkystės terminų aiškinamasis žodynas“ (lietuvių, rusų, vokiečių, anglų kalbomis, su lotyniškais botanikos ir zoologijos terminų vardais; elektroninė versija – 2014 m., knyga – 2015 m.). Perskaitė kelis šimtus pranešimų Lietuvos, užsienio ir tarptautinių mokslinių organizacijų renginiuose ir pasauliniuose kongresuose Austrijoje, Ispanijoje, Argentinoje, JAV, Vokietijoje, Prancūzijoje, Jungtinėje Karalystėje, Meksikoje, Turkijoje, Švedijoje, Suomijoje, Lenkijoje, Čekijoje, Šveicarijoje, Gruzijoje, Norvegijoje, Rusijoje, Malaizijoje ir kitur. Dalyvavo arba vadovavo parengiant daugiau nei 40 mokslinių ataskaitų. Paruošė daugiau nei 30 aplinkotyros ir miškotyros mokslų daktarų. Iki 1995 m. Lietuvos žemės ūkio akademijoje skaitė paskaitas miškų ūkio ir aplinkos specialistams, 1997–2001 m. Lietuvos žemės ūkio universitete ir Vytauto Didžiojo universitete skaitė paskaitų kursą „Dinaminis miško ekosistemų tvarumas“.

Apdovanojimai: 1992 m. už pasiekimus Europos miškininkystėje įteikta tarptautinė Vilhelmo Leopoldo Pfeilio premija (Vokietija), 2001 m. už didžius nuopelnus Lietuvos mokslui ir kultūrai apdovanotas Lietuvos mokslų akademijos atminimo medaliu, 2005 m. už darbų ciklą „Produktyviausio miško teorijos sukūrimas ir jos taikymas krašto ekologinio tvarumo didinimui“ įteikta Lietuvos mokslo premija, 2008 m. apdovanotas Lietuvos didžiojo kunigaikščio Gedimino ordino Karininko kryžiumi, 2009 m. – Mikalojaus Konstantino Čiurlionio fondo „Rex karūnos“ šviesuolio taure, Kauno rajono savivaldybės 1-ojo lygio garbės ženklu, 2010 m. – Generalinės miškų urėdijos prie Aplinkos ministerijos medaliu „Auksinis ąžuolo lapas“, 2011 m. suteiktas Rokiškio krašto garbės piliečio vardas, 2012 m. už indėlį į Baltijos šalių vienybės stiprinimą ir bendradarbiavimą apdovanotas Baltijos Asamblėjos medaliu.

Karjera: iki 1992 m. – Lietuvos miškų instituto direktorius, iki 1997 m. – Lietuvos miškų instituto Ekologijos ir miškininkystės laboratorijos vedėjas, 1992–1997 m. – valstybinės mokslo programos „Regiono vystymosi ekologinis tvarumas istoriniame kontekste: Lietuvos pavyzdžiu“ vadovas.